Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Lucrarea este editată cu sprijinul esențial al Dr. Ec. Ilie Ionel Ciuclea, Președinte al Grupului Industrial SUPERCOM SA București, care consideră că sinteza aspirației sufletului național constituie unul dintre sentimentele cele mai adânci, fiind ca iubirea pământului în care a văzut lumina zilei și reprezentând iubirea trecutului istoric, fără de care nu există iubirea de țară, iar patria este sfântă și scumpă ca și mama.

Petre Buneci **Bogdan Gâlculescu**
Ștefan Dumitrache **Cristian Moșneanu**

ORDINUL CAVALERILOR BASARABI

ORDER OF THE BASSARABIAN CHIVALRY

EDITURA
NEVERLAND

Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Ordinul Cavalerilor Basarabi = Order of the Bassarabian Chivalry /

Petre Buneci, Bogdan Gâlculescu, Ștefan Dumitrache, Cristian Moșneanu. –

București : Neverland, 2020
Conține bibliografie
ISBN 978-606-9018-19-4

I. Buneci, Petre
II. Gâlculescu, Bogdan
III. Dumitrache, Ștefan
IV. Moșneanu, Cristian

94

Toate drepturile rezervate. Niciun fragment din această lucrare și nicio componentă grafică nu pot fi reproduse sau transmise, sub nicio formă și prin niciun mijloc, electronic sau mecanic, inclusiv fotocopiere, înregistrare sau prin orice sistem de stocare a informației, fără permisiunea editorului.

Ediție publicată de Editura NEVERLAND

Copyright © 2020

Cuprins

Cuvânt-înainte 7

1. Argument. De ce Ordinul Cavalerilor Basarabi? 10

2. Despre cavaleri și ordinele cavalero-inițiatice din Dacia 17
2.1. Despre originea cavalerilor 17
2.2. Ordinele Cavalerești 20
2.3. Cultul „Cavalerului Danubian" (Dac) și al „Cavalerului Trac" 20
2.4. Ritualuri de inițiere 23
2.5. Peștele – simbol de recunoaștere al inițiaților în ordinul Cavalerilor Daci 27
2.6. Cavalerii Danubieni – cult secret! 28
2.7. Burebista –- Mare Maestru al Ordinului Cavalerilor Danubieni? 29
2.8. Cavalerii daci pe Columna lui Traian? 31
2.9. Ordinul Cabirilor 33

3. Asemănări între Ordinul Templierilor și „Ordinele" cavalero-inițiatice din Dacia 39

4. Menționarea românilor la Prima Cruciadă (1095-1099) 45

5. Originea Templieră a lui Radu Negru Vodă și întemeierea Țării Românești 55
5.1. Documentele de la Vatican despre Radu Negru și înaintașul său 55

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

5.2. Gilbert de Duyen şi Radu Negru Vodă 61
5.3. Negru Vodă şi anul 1215 63
5.4. Dovezi ale existenţei Basarabilor înainte de anul 1300 67
5.5. Radu Negru Vodă, Litovoi şi Consiliul de la Lyon 68
5.6. Motivele descălecării lui Radu Negru Vodă la anul 1290 70
5.7. Dovezi ale descălecatului lui Radu Negru Vodă la Anul 1290 şi întemeierea Ţării Româneşti 74
5.8. În loc de concluzie - reconstituirea unei pagini de istorie 89

6. Mormântul lui Radu Negru Vodă din Biserica Sfântul Nicolae, Curtea de Argeş 92

7. Ivanco Basarab / Basarab cel Mare (1315/1320?- 1352) 106
7.1. Începutul domnie 106
7.2. Care este adevăratul nume al lui Basarab? 110
7.3. Relaţiile cu vecinii 116

8. Heraldica Ţării Româneşti 133

Listă cu descrierea şi sursa imaginilor 148

Bibliografie 151

Cuvânt-înainte

Preocuparea românilor pentru istorie a existat tot timpul nu pentru faptul că ar fi însemnat cea mai frumoasă poveste, ci în general noi ca popor am fost preocupaţi tot timpul de identitatea noastră.

Această identitate a românilor nu a apărut sporadic ci ea s-a sedimentat în decursul timpului, în care, încă de la începuturile preistorice, trecând pe la traco-geţi, combinaţia cu elementul romanic şi cu unele influenţe slave, a dăinuit de-a lungul timpului în acest spaţiu carpato-danubiano-pontic, ducând în final la ceea ce este astăzi poporul român şi România.

Nu o să discutăm acum despre numele poporului nostru, care cel mai vechi este de *vlah* cu diferite variante *(blac, vlah, valah, voloh, olah)* şi cu cel de român, care în final înseamnă acelaşi lucru, adică oameni care se trag de la Roma şi vorbesc o limbă latină.

Este important de ştiut cum au apărut aceste *„Ţări Româneşti"*, în tot arealul carpato-danubiano-pontic, ajungând în final *Terra Romana*.

În lucrarea de faţă nu am căutat să rătăcim în haosul amănuntelor ci am încercat să descoperim lucruri sau evenimente cu desăvârşire noi, care până la urmă pot da originalitate şi cunoaştere.

Rolul nostru în această lucrare a fost să stabilim unele puncte principale a unor evenimente istorice ce nu au fost cunoscute îndeaproape până în prezent şi care până la urmă au dus la dezvoltarea şi evoluţia populaţiei ce a trăit pe aceste meleaguri.

Ştim că noi ca popor venim de departe, chiar înainte de populaţiile traco-ilirice, urmând cele geto-dacice şi probabil o influenţă însemnată din partea şciţilor, însă dezvoltarea noastră nu a fost una liniştită şi normală.

Din păcate aşa cum arăta şi Dumitru Drăghicescu în lucrarea *Din psihologia poporului român, „influenţa ce a avut asupra-ne situaţia noastră geografico-socială de popor neo-latin, aşezat pe frontiere a două lumi şi a două civilizaţii atât de deosebite: lumea orientală mahometană şi lumea occidentală creştină"*. Studierea mai mult documente în ultimul timp dovedesc faptul că

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

din care s-au tras conducătorii români ce au format ulterior cea mai întinsă dinastie de voievozi ai Țării Românești. Ca un argument în plus este denumirea dată, peste timp, la anul 1444, de un cronicar grec, lui Vlad Dracul. Acesta îl numea pe fiul marelui Mircea, **Vlad Sarabă;**

➢ Din simbolistica pietrei tombale a lui Negru Vodă și a podoabelor găsite în mormânt, rezulta clar ca Radu Negru Vodă era și **cavaler** și **mare inițiat** nu doar un simplu conducător.

2. Despre cavaleri și ordinele cavalero-inițiatice din Dacia

2.1. Despre originea cavalerilor

O teorie inedită și bazată pe argumente științifice, ne spune că originea cavalerilor este pelasgă. Dar cine au fost acești pelasgi? Deși se vorbește destul de puțin despre ei, au fost cei care au dat naștere primului mare imperiu al omenirii, iar mărturiile în acest sens sunt de netăgăduit. Lucrul acesta este recunoscut de faraonii egipteni și chiar de izvoarele grecești antice. Pelasgii au fost primii legiuitori ai lumii, iar conducătorii lor au fost euxemerizați ulterior, devenind zeități ale altor civilizații. Grecii recunosc că legile, o parte a Panteonului de zeități și chiar multe obiceiuri sunt luate de la pelasgi. Aceștia aveau capitala sau centrul politic în zona spațiului carpato-danubiano-pontic (identificat cu Hiperboreea), deoarece era zona cea mai fertilă și mai propice pentru dezvoltare economică, culturală sau religioasă la fel cum s-a întâmplat și cu civilizația construită pe cursul Nilului. Ei sunt identificați în unele scrieri cu enigmaticele popoare ale mărilor. În prezent grecii recunosc că fundamentele lor sunt făcute pe perceptele pelasge, popoarele balcanice cum ar fi albanezii și-i revendică ca strămoși direcți. În ceea ce ne privește, avem dovezi clare că pelasgii sunt strămoși ai dacilor, însă e greu de identificat dacă dacii reprezintă o transformare directă peste secole a pelasgilor sau s-au format prin contopirea unor triburi cu aceștia. Cert este că partea de mitologie, tradiții, obiceiuri moștenite din vremuri imemoriale, în spațiul țării noastre sunt conservate cel mai bine din tot arealul cunoscut că s-au întins pelasgii. Acest lucru este de netăgăduit, iar argumente avem din mai multe surse care se întrepătrund cum ar fi arheologie, de simbolistică, tradiții, obiceiuri populare, basme, mituri etc. Pelasgii erau cunoscuți și cu denumirea de hiperboreeni, iar o dovadă în plus a legăturii directe dintre daci

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

și pelasgi este dată chiar de poetul Ovidius[13], cel exilat la Constanța, care făcând referire la cetele de daci războinici îi numea pe aceștia hiperboreeni.

Grecii cei vechi, după cum aflăm din Iliada lui Homer, nu aveau călăreți. *„Însă locuitorii din partea de nord a Greciei, anume Tesalienii ne apar ca cea dintâi națiune în Europa, care a avut o cavalerie de rasboiu bine organizată. întreg poporul Tesaliei era de naționalitate pelasgă și țaira lor se numia odată Pelasgia"*[14]. Mai aflăm, de asemenea, că din punct de vedere al instanței militare, înființarea și organizarea cavaleriei de război, atât la Greci, Romani sau la Egipteni era tot de origine pelasgă.

La romani, cea dintâi trupă de cavalerie de război era compusă din 300 de soldați formată din cei mai înstăriți cetățeni (patricieni), aceștia numindu-se *„Celeres"* (cuvânt de origine pelasgă după cum susține Densușianu) cuvânt din care derivă cuvântul *„Călărași"*[15]. După cum Herodot ne spune, la Egipteni, cea dintâi clasă a ostașilor se numea *„Calasiries"*, iar un corp din 1000 de soldați din aceștia se aflau în garda personală a faraonilor egipteni. Cuvântul „Calasiries" a fost transmis printr-o fântână grecească, și corespunde cu latinul arhaic *„Celeres"* și cu o formă antică românească de *„Călușeri"* sau *„Călărași"*. Pronunția cuvântului *„Celeres"* era „Kelereș" la romani, pentru că la aceștia litera „C" reprezenta sunetul „k"[16].

În ceea ce privește partea medievală a istoriei poporului român, până în secolul XVI, instituția călărașilor era una foarte importantă care făcea

[13] *Cf.* N. Lascu, *Ovidiu, omul și poetul,* Ed. Dacia, Cluj, 1971, pp. 14-19. **Publius Ovidius Naso** (20 martie, 43 î.Hr., Sulmo, azi Sulmona, provincia Aquila – d. 17 d. Hr., Tomis, azi Constanța) a fost un poet roman care a trăit în timpul domniei lui Augustus. A fost contemporan cu Virgil și Horțius, iar toți trei au fost numiți poeți canonici ai literaturii latine. Savantul imperial Quintilian l-a considerat ultimul dintre elegiștii ai scrierilor latine despre iubire. Deși Ovidiu s-a bucurat de o popularitate enormă în timpul vieții sale, împăratul Augustus l-a alungat la provincia îndepărtată de pe țărmul Marii Neagre, unde a rămas până la moartea sa.

[14] N. Densușianu, *op. cit.*, p. XLIV.

[15] *Ibidem.*

[16] *Ibidem*, p. XLV.

diferența față de alte popoare în ceea ce privește modul cum românii tratau războiul. Acest lucru se manifesta prin faptul că în loc de a ridica înaintea tătarilor și turcilor obstacole artificiale, cum ar fi construcțiile de pământ de exemplu ziduri, ce se opuneau acestora, puneau în prima linie cavaleria[17].

Despre modul cum erau îmbrăcați cavalerii moldoveni, Arhiepiscopul Varențiu își notează că purtau o pelerină alba, iar pe dedesubt, ca armură, o haină scurtă de in, umplută cu bumbac în grosime de trei-patru degete mai ales în partea umerilor până înspre coate și cusută cu șireturi dese la distanță de un deget și jumătate, încât sabia nu putea pătrunde. Cu alte cuvinte, haina cavalerilor moldoveni era, de fapt, o tunică de război cusută cu ceprazuri, aceasta fiind purtată chiar și de domnii români[18]. Veșmintele cavalerilor antici, cu origine pelasge, răspândiți din Grecia până în Egipt, așa cum ne spune Herodot, erau veșminte de in ornate cu șireturi pe șolduri cu denumire de *Calasires,* iar peste acestea purtau o mantie de lână de culoare albă[19].

Această asemănare izbitoare prezintă încă o dovadă în plus a continuității Pelasge-Daco-Româno în spațiul Carpato-Danubiano-Pontic. Nu greșim dacă afirmăm că începuturile cavalerismului își au origini tot în acest spațiu.

De asemenea, tot în evul mediu mijlociu, cavalerii formau o clasă militară, formată din cei mai distinși și mai bogați dintre boierii și țăranii liberi proprietari de pământ, mai ales că aceștia își permiteau să aibă și cai. Caracterul cavalerilor este unul mult mai vechi însă și nu derivă din dreptul feudal cum s-ar crede, ci mai degrabă din punct de vedere a amplasamentului geografic. Românii dintotdeauna au fost așezați în calea marilor invazii și au fost nevoiți, ca pentru a dăinui etnic și politic în tot cursul evului mediu mijlociu, să consolideze instituțiile militare moștenite de la strămoșii lor, instituții care au avut continuitate, lucru care a făcut ca de-a lungul timpului Cavaleria să primească un caracter desăvârșit. Acest lucru este întărit și de Palu Joviu care afirmă că la români s-au păstrat anumite moravuri și legi din

[17] *Ibidem.*

[18] *Ibidem,* p. XLV.

[19] *Ibidem*, p. XLV.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

viaţa publică şi privată a romanilor[20]. În secolul XVI cavaleria Ţărilor Române era vestită şi cunoscută ca o instituţie militară puternică în Germania, Ungaria, Polonia şi Turcia. Plugari care la nevoie se transformau în soldaţi, nu reprezintă un lucru nou, el fiind obicei moştenit de la Daci.

2.2. Ordinele Cavalereşti

Nu putem afirma că primele ordine cavalereşti s-au înfiinţat pe actualul teritoriu al ţării noastre, dar ceea ce putem afirma, cu certitudine, este că şi la noi au existat şi că au avut un caracter iniţiatic şi esoteric, iar partea de simbolistică şi de *Mistere* le-au fost transmise mai departe şi ulterior s-au regăsit în ordinele cavalereşti creştine sau chiar în societăţile secrete sau discrete. Cu siguranţă la început a existat un singur cult sau ordin care de-a lungul timpului s-a împărţit, adoptând anumite caracteristici în funcţie de zona geografică şi de influenţele primite din exterior. În linii mari, au existat trei ordine iniţiatice, derivate din acelaşi trunchi, care au avut caracteristici asemănătoare, dar care totuşi nu au fost una şi aceeaşi entitate, de-a lungul timpului au fost confundate. Acestea au fost Cabirii, Cavalerii Danubiei (Daci) sau Cavalerii Traci. **Concret, elementele care au aparţinut acestor culturi şi care s-au propagat de-a lungul timpului au fost legate de ritualul de iniţiere, de jurământ, simboluri şi semne de recunoaştere.**

2.3. Cultul „Cavalerului Danubian" (Dac) şi al „Cavalerului Trac"

Cultul Cavalerului Cavalerului Danubian este unul dintre cele mai enigmatice „manifestări" atât din istoria antică a poporului nostru cât şi din cea universală. Acest lucru se datorează faptului că nu avem nici o dovadă scrisă a vreunui scrib antic, iar dovezile apar pe anumite obiecte de cult din piatră, marmură sau plumb descoperite până în prezent. Cultul îşi începe existenţa undeva în secolul I î.Hr. şi se va întinde până în secolul IV d. Hr.

[20] *Ibidem*, p. XLVI.

Când, sub o anumită formă, credem că a fost înglobat în manifestările creştine. Cultul în sine este unul iniţiatic, secret, militar, spiritual şi religios. Partea religioasă îşi are clar originea în religia zamolxiană dar nu se poate confunda cu aceasta deoarece adepţii lui Zamolxe nu aveau obiceiul să facă reprezentări pe plăcuţe votive ci totul la ei se transmitea verbal. Se cunoaşte că la aceştia legile erau cântate în cetate pentru a fi învăţate şi transmise pe cale orală din generaţie în generaţie. Din Dacia, Cultul se va extinde pe o arie geografică foarte mare şi va cuprinde provincia Tracia şi sud-estul Macedoniei. *„Cunoaşterea acestui cult se rezuma în prezent la studierea şi interpretarea a circa 226 de reprezentări ale zeilor întruchipaţi pe tăbliţele de piatra (114), de metal (95), de teracota (4) şi pietre gravate (13). Nu s-a păstrat niciun fel de menţiune literară în privinţa cultului şi niciun fel de inscripţie care să-i menţioneze numele. În şapte cazuri se întâlnesc pe reliefuri dedicate acestor zei scurte inscripţii prezentate sub forma unor criptograme executate cu caractere greceşti, texte devenite prin deteriorare, complet indescifrabile"*[21].

Cultul a fost cunoscut cu mai multe denumiri: *Eqvitum Danuvinorum, Cavaler Danubian, Cavalerul Dac* sau *Cavalerul Libertăţii* şi este asociat în conştiinţa colectivă cu un cult nord dunărean. Spre deosebire de Cavalerul Danubian, *Cavalerul Trac* este plasat la sud de Dunăre şi este un personaj care apare în diverse ipostaze iconografice dar de fiecare dată sub chip de călăreţ[22]. Pe lângă această împărţire geografică, diferenţierea se poate face şi pe alte două criterii: şi anume, simbolistica – care apare pe descoperirile arheologice cât şi materialul din care acestea sunt confecţionate.

Dacă ne referim la *Cavalerul Trac*, pe plăcuţele descoperite este reprezentat un singur cavaler şi în alte ipostaze un cavaler şi o zeitate, iar materialul din care sunt construite plăcuţele este piatra sau plumbul. Zonele unde au fost descoperite aceste plăcuţe sunt în Dacia, Moesia Inferioară şi Superioară, precum şi în toată zona balcanică.

[21] P. Ştefănescu, *Enigme ale istoriei române*, vol. 2, Ed. Vestala, Bucureşti, 2004, p. 86.

[22] Ambele denumiri, Cavaleri Danubieni - Călăreţii Danubieni (la plural) sunt corecte, asemenea Cavalerul Trac – Călăreţul trac.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Imaginea 1
Cavalerul Trac și zeița Cybele, Relief în marmură de la Tomis

Dacă ne referim la *Cavalerul Dac*, acesta are ca simbolistică principală o triadă: O zeitate frontată de doi cavaleri, iar materialul din care au fost confecționate este marmura sau plumbul, iar răspândirea geografică de început a fost în Dacia și Panonia[23]. De asemenea, de-a lungul timpului au existat mai multe încadrări și asocieri ale acestor culturi. Unul din acestea ne spune că Ordinul *Cavalerului Dac* este unul și același cu cel al Cabiriilor[24], au fost asociați cu „Dioscurii" la greci, un fel de protectori ai corăbierilor[25]. De asemenea, Cavalerul Danubian ar putea reprezenta o contopire între „*Cultul lui Mitras*" și „*Cavalerul Trac*"[26] care reprezenta o divinitate pastorală, ar fi putut fi un cult de inspirație al credințelor geto-dacilor care au fost influențate de

[23] M.H. Vasinca, *Câteva considerații cu privire la Cultul Cavalerilor Danubieni. Clasificări*, în „Analele Banatului, S. N., Arheologie- Istorie", XV, 2007, p. 131-134.

[24] T. Antonescu, *Cultul cabirilor în Dacia*, București, 1889, p. 89.

[25] J. Hampel, *Lovas istensegek dunavideki antik emlekeken*, Archeologiai Ertesito, XXIII, 1903, p. 305-365.

[26] M. Oprea, *Cavalerul Trac*, în „ALAR", nr. 180, 2016, p. 32.

stăpânirea romană[27]. Diferența între cele două culte este legată și de încadrarea în timp.

A. Plăcută votivă descoperită în satul Dunăreni, comuna Aliman, jud. Constanța.

B.Cultului Cavalerului Danubian"-Tăbliță votivă din plumb de I Romula (sec. III d.Hr.)

Imaginea 2

Astfel că despre Cultul Cavalerului Danubian avem informații că își are începutul în sec I î.Hr și se prelungește până undeva în secolul IV d. Hr. Despre *Cavalerul Trac*, care avea funcția de zeitate supremă a cultului solar, zeu unic traco-roman, acesta este anterior Cavalerului Dac și își va pierde originile mult mai târziu, când va fi identificat cu Sfântul Gheorghe[28].

2.4. Ritualuri de inițiere

Înainte de a deveni *Cavaleri ai Libertății* neofiții trebuiau să treacă unele teste iar examenul final se dădea într-o zonă muntoasă unde aceștia urmau un ritual de purificare și renaștere spirituală. După cum se poate observa din

[27] F. Cumont, *Note sur bas-relief de la Moesie Inferieure*, BATH, 1896, p. 11.

[28] *Ibidem.*

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

bazoreliefurile rămase, profanul era înghițit de un dragon sau balaur. Un Cavaler al Ordinului sosea și învingea balaurul iar scoaterea inițiatului din burta Balaurului[29] (care era întruchiparea răul) simboliza învierea acestuia care devenea unul dintre membrii acestui ordin fiind purificat, lăsând deoparte lumea tenebrelor din care a făcut parte până atunci fiind pregătit de o nouă viață pe calea luminii. În rândurile acestor cavaleri erau primite numai persoanele de sânge nobil, deoarece meseria nobililor era războiul, ei fiind elita țării. Membrii ordinului erau, în funcție de grad, împărțiți în două categorii: Cavaleri și Acoliți (Persoane de rang inferior), iar gradele în care erau inițiați erau în număr de trei:

- **Gradul 1: *Aries* - *„berbec"* (Acolit);**
- **Gradul 2: *miles* - *„soldat"* (Acolit);**
- **Gradul 3: *leo* - *„leu"* (Cavaler).**

Reprezentările arheologice (tăbliițe, bucăți de vase) legate de Cultul *Cavalerilor Danubieni,* în majoritatea lor, au în scena centrală desenul „Marii Zeițe", primind omagiile a doi *Zei* Cavaleri aflați în poziție afrontată. Sub caii Cavalerilor se găseau cei invinși, acest lucru simbolizând triumful binelui asupra răului sau triumful luminii asupra întunericului[30]. În jurul acestei scene cu caracter marțial, în registrele secundare, sunt diferite simboluri de cult, zoomorfe: berbecul, taurul, leul, corbul, vulturul, cocoșul, șarpele, mai ales peștele. În registrele superioare sunt reprezentate și divinitățile solare caracteristice acestui cult: Soarele, Luna și Luceferii care sunt asociați cu cele trei personaje. **Divinitatea înconjurată de cei doi cavaleri în strânsă legătură cu Soarele, Luna, Luceferii de pe fundal, poate fi asociată cu ceea ce vede prima oară un inițiat, adică: Soarele, Luna și pe cel care îl consacră, pe Maestru (sau Mare Maestru) ca reprezentant direct al Divinității. Acest lucru se face după ce, în prealabil, candidatul face călătoriile inițiatice. Care este relația simbolică? Soarele reprezintă rațiunea care luminează mintea, Luna este imaginația care dă veșmânt și formă ideilor, iar „cel care consacră" simbolizează principiul conștient care se luminează sub dubla**

[29] C. Iconomu, C. Chiriac, *Contribuții la iconografia Cavalerilor danubieni în Dobrogea* (II), în „ArhMold", XXVII, 2004 (2005), p. 84.

[30] *Ibidem*, p. 85.

influență a rațiunii (Soarele) și a imaginației (Luna). Cu alte cuvinte: Soare – Luna – „Cel care consacră", înseamnă de fapt rațiune – materie – conștiință – din care rezultă suflet, trup și spirit. Cele trei elemente fac un întreg și reprezintă UNITATEA (cifra unu în numerologie) – fără cele trei elemente omul nu este un întreg. Acest principiu este destul de vechi, el găsindu-se în credințe ancestrale și mai ales în Creștinism, în „Principiul Trinității" (Sfânta Treime). De asemenea, cunoaștem că cei doi cavaleri, au denumirea de cei *doi Zamolxis*, simbol al libertății.

Imaginea 3
Reproducere făcută în anul 2013 după o plăcuță votivă din plumb specifică "Cultului Cavalerilor Danubieni" unde se pot vedea simboluri de cult zoomorfe: berbecul, taurul, cocoșul, șarpele, peștele.

În unele reprezentări, *Călăreții daci* apar alergând, făcând un semn caracteristic, cu brațul drept ridicat deasupra capului. Acest semn este cunoscut în literatura de specialitate drept *„benedictio latina"*. Romulus Vulcănescu, analizând chestiunea modului în care este figurată mâna unor personaje mitice, afirma că: *„La începutul erei noastre figurarea mâinii revine în preocupările meșteșugarilor locali pe una din liniile tradiției geto-dace, aceea a integrării mâinilor în corpul figurii umane. Acesta este cazul plăcilor votive sau al monumentelor funerare cu imaginea «cavalerului trac» sau a «cavalerilor danubieni»"*[31].

[31] R. Vulcănescu, *Figurarea mâinii în ornamentica populară română,* în „Revista de Etnografie și Folclor", Tomul IX, nr. 3, București, 1964, p. 36.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Imaginea 4
Ritual de inițiere unde se pot oserva cei doi cavalei danubieni și "Divinitatea", plăcuță votivă care se găsește la Belgrade City Museum din Belgrad Serbia

Din reprezentările de pe plăcuțele votive se poate observa simbolistica cifrei trei:

- **Expunerile pe plăcuțe erau făcute în trei planuri: Celest (Ancestral), Pământean și Subteran[32];**
- **Templul unde se întâlneau inițiații este reprezentat ca având doar trei coloane[33];**
- **La Poarta Templului sunt înfățișați trei inițiați care reprezintă cele trei grade ale Ordinului. Faptul ca cei trei purtau la ei obiecte diferite este încă un argument al diferențierii gradelor în care erau inițiați[34];**
- **Triada celor doi Cavaleri și a Divinității[35];**
- **Triada Divinitate – Soare – Lună[36].**

[32] A se vedea imaginea 2. B și C. Iconomu, C. Chiriac, *op. cit.*, p. 83.
[33] A se vedea imaginea 2. A și C. Iconomu, C. Chiriac, *op. cit.*, p. 83.
[34] *Ibidem.*
[35] A se vedea Imaginea 2B.
[36] A se vedea imaginea 2B.

2.5. Peștele – simbol de recunoaștere al inițiaților în ordinul Cavalerilor Daci

Unul dintre simbolurile de recunoaștere al inițiaților între ei în lumea profană este peștele. Acesta se găsea sub formă de medalion purtat la gât sau pe diverse amulete din piatră sau plumb, pe care cei din ordin le aveau la ei. Peștele era un simbol al ofrandei aduse „Marii Zeițe" sau „Zeiței Mamă", divinitate care era venerată pe teritoriul Daciei cu 5000 de ani î. Hr. Cel mai bun exemplu poate fi dat de simbolistica aferentă plăcuțelor din lut descoperite la Tărtăria[37]. **Cunoaștem că peștele pus pe o masă, simbolizează scena banchetului sacru a oferirii ofrandei. Una dintre caracteristicile uimitoare ale acestui cult este aceea că inițiații nu consumau nici un fel de carne, ci numai pește, un aliment considerat sacru, care purifica trupul și alunga demonii**. De asemenea, cunoaștem că peștele este unul dintre primele simboluri creștine. Iisus le zice apostolilor *„veniți cu mine și vă voi face pescari de oameni"*. Simbolul peștelui se află în strânsă legătură cu apa vie a botezului.

Imaginea 5
Reprezentare a peștelui pe o tăbliță anepigrafe ce reprezintă "Cultul Cavalerilor Danubieni"

[37] H. Harman, *Geschichte der Schrift*, Ed. C.H. Beck, București, 2002, p. 20.